

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 61. Cæsaris querelæ. Papæ purgatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Comitatu Suffolcino plebejis egenisque parentibus natus, procedente tempore doctrina & virtute enituit. Litteris Oxonii primum, dein Parisiis operam navavit, ubi Doctoris gradum, & magnam obtinuit existimationem. Reversus in Angliam Lecestriæ Archidiaconus, tum Lincolnæ Episcopus evasit post Hugonis * Devellii obitum, qui 7. Febr. an. 1235 * de Velles contigit. Robertum S. Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis Radingæ 3. Jun. eodem anno consecravit. Reclamantes huic inaugurationi monachi Cantuarienses eam in Ecclesia sua fieri debere asseriebant: ne tamen congregatorum Præfulum iter ac sumptus irriti essent, consentiebant, ita, ut nullum inde exemplum caperetur. Robertus sedem Lincolnensem 18 annis tenuit.

Sæcul. XIII.

A. C. 1236.

Goduin. de
Præsul.

p. 348. Angl.

Sac. to. 2.

p. 325.

Matth. Par.

1235. p. 345.

§. LXI.

Cæsaris querelæ. Papæ purgatio.

Imperator Fridericus Augustam Vindelicorum tempore indicato venit, & in pervigilio S. Jacobi 24 Julii an. 1236 reliquit, Italiam cum mille equitum comitatu petiturus. Cum alpes superasset, collectis infra Veronam copiis suis, Cremonensium subsidio auctus Mantuam rebellem invasit, & circumjecto agro vastitatem intulit. Neque hanc avertere
Legat-

Godef. Mon.

1236.

Sæcul. XIII. Legatus Papæ Jacobus Episcopus Præ-
 A. C. 1236. nestinus potuit, frustra que gessit nego-
 tium suum, Friderico persuasum sibi ha-
 bente, Papam bona fide non agere, suum-
 que Mediolanensibus ac cæteris Lombar-
 dis seditiosis auxilium promississe. Præ-
 terea Legatus Placentiæ patriæ suæ ci-
 ves in pristinam concordiam reducendo,
 quamvis hac in re tantum munere suo
 functus esset, Imperatori suspectum se red-
 didit. Qui ejus aures injuriis ac minis o-
 neravit, & suas eidem non præbuit. Quin
 etiam Pontifici Maximo Legati rationem
 agendi & auxilium ab illo Lombardis
 missum conquestus fuit. Papa vero se
 purgaturus ei scripsit in hanc sententiam.

*Salvatoris nostri exemplo ad procuran-
 dam pacem adstricti, Legatum in Lombar-
 diam misimus, qui hujus provinciæ populos
 tecum & inter se ipsos reconciliaret. Nec
 eo veniendi propositum, quod habebas, ab il-
 lius missione avertere nos debuit: ut enim di-
 xeras, illuc te hoc fine conferebas, ut hære-
 sin extirpares, Terræ sanctæ succurreres,
 Ecclesie ac Imperii jura pacemque instaura-
 res: & addebas, te nihil præterquam ex con-
 silio nostro facturum. Misimus autem vi-
 rum, qui eo minus debebat esse suspectus, quia
 divini amoris perfectionem affecturus omnia
 reliquit: nec est, cur ejus patria & familia
 suspicionem moveant, quia eis nuncium re-
 misit religiosam amplectens vitam. Vera ra-
 tio*

*X. ep. 253.
 ibid.*

*Math. Par.
 p. 376.
 Vita Greg.
 ap. Rain.
 1236. n. 8.*

tio est, quod Placentia Imperatori obstite-
rit. Denum, adjungit Papa, *si habes, quod*
illi exprobes; tibi satisfacere parati sumus.
Dabat 23 Oct. an. 1236.

sæcul. XIII.

A.C. 1236.

In eadem epistola confutat ea, quæ
Cæsar de vexatis Siciliæ Ecclesiis pro se
dixerat, aitque: *Etsi Ecclesiis bona sua*
permutare liceat, non tamen cogi debent, ut id
damno suo vel sine Superioris consensu in frau-
dem jurati promissi bona sacra non alienan-
di faciant. Ponamus te quædam beneficia
vacua conferre: annexam iis curam anima-
rum nemini committere potes, quia est jus spi-
rituale nulli laico conveniens: nec pro viven-
tibus, & juridico ritu munere suo non priva-
tis alios nominales substituere potes. Pona-
mus, te Episcopis mortuis in conferendis be-
neficiis succedere: non hic plus potestatis ha-
bes, quam illi; & nos haud amittimus hoc
in casu jus conferendi etiam vivente Episcopo
beneficia, de quibus ille nihil statuit. Jus, de
quo Papa Gregorius hic loquitur, videtur
esse illud, quo collatores ordinarii præ-
veniuntur.

Tum Papa de Tunetani Regis nepo-
te, quem Imperator in custodiam tradi-
derat, mentionem facit. Ille Princeps
Musulmannus Regem Cognatum suum
sibi mortem minitatum reliquerat, se ad
Christianam Religionem transiturum, &
salutis fonte a Papa tingendum Romam
petere perhibens. At Fridericus hujus
Histor. Eccles. Tom. XX. R pro-

ap. M. Paris.

1239. p. 419.

Sæcul. XIII
A. C. 1236

propositi speciem fugæ solum prætendi-
ratus, eum orante probabiliter Rege Tu-
netano comprehendi jufferat. Hoc Pa-
pa magno in crimine ponit, tanquam si
Cæsar suscepto a Principe consilio obsta-
re cogitasset: & addit: *Non tibi licet ne-
scire, favorem baptismatis extendi usque ad
adimenda Dominis suis mancipia, æternam
ipsorum salutem impedire volentibus.* Id ef-
fatum ita generatim acceptum Catholi-
cam Religionem odiosam redderēt, fal-
sumque ac Scripturæ contrarium foret,
secundum quam baptismus in conditione
hominum nihil mutat, & servi jubentur
obedire dominis suis, qualescunque hi
sint. Verum est, quod in Decretalibus
Gregorii IX. duo dentur capitula, quæ in-
hibent, ne Judæi Christiana habeant man-
cipia: quid autem, quod primum præci-
piat, ut eorum pretium dominis solvatur?

1. Tim. VI.

2. 2.

1. Cor. VII.

20.

1. Pet. II. 18.

c. 1. & 2. de

Jud. &

Sar.

Porro Gregorius Friderico antecesso-
rum ipsius exempla ob oculos ponit, ad-
jungens: *Constantinus, ut neminem latet, u-
niversæ terræ imperans, consentiente Senatu
& omni populo ornamenta Imperii Urbem
ac provinciam Romanam, quas profusis pecu-
niis concitare adversum nos conaris, Papa
donavit, & Italiam ejus arbitrio relinquens,
in Græcia novam sibi sedem elegit. Unde
in Carolum Magnum & in Germanos Impe-
rium postea Papa transfudit, neutiquam dimi-
nuens substantiam sive jurisdictionis ac pot-
estatis*

